

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je na Kongresnem trgu št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

O našem političnem položaji.

VII.

Prvi govor dra. Laginje in dopisnik „Slovenec“, kanonik Klun. — Mladočehi. — Njihovi uspehi. — „Slovenski poslanci“ in njihovi „uspehi“ za slovenski narod sploh, a za slovenski in hrvatski narod v Istri posebe.

(Dalje.)

Ko pa z vsem napominanim ni bilo doseči tega, kar se je želelo in kar se je nameravalo, ko je kraj vsega tega ostal mladočeški klub jednoten, tedaj se je začelo upiti in pisati, da Mladočehi niso ničesar dosegli, da je njihovo politika jalova in zla. Na to gredo sedaj mnogi faktorji, pokazati namreč narodu, da Mladočehi niso ničesar dosegli, da je njih delovanje brezuspešno in da treba zopet postopati po staročeško, ako se hoče kaj doseči.

Mej mladočeškimi poslanci so različna mnenja. Teh raznih mnenj oni niti ne taje. Izražajo jih v časnikih, izrekajo jih v svojih sejah. Vsak misli s svojo glavo in izreka to misel; mej seboj nimajo nikogar, na čigar besede bi prisegali, kateremu bi dali nase uplivati, od katerega bi se dali plašiti, terorizirati. Razpravljajo mej seboj kot pravi, povse enakopravni parlamentarci, drže se pa ukrepa, katerega stori večina. Oni ne ovirajo, naj pojedinec tudi v zbornici izreče svoje individualno mnenje, a z druge strani pové pa tudi jeden ali drugi, kakšen je njih nazor, kakšna njih volja, kakšen ukrep njihovega kluba kot celote.

Ako bodo oni še nadalje tako ravnali; ako bodo pojedinci izmej njih s preziranjem odbijali osebnosti koristi, ponujane jim na očitno škodo naroda; ako bodo pojedinci tudi še nadalje prezirali pohvale neprijateljev njihovega naroda; ako bodo postopali složno in se čvrsto držali načel, na katerih podlogi jih je narod češki poslal v državni zbor; potem bodo premagali tudi zadnji manevar, ki so jim ga spletli nasprotniki njihovi in njihovega naroda: prevladali bodo ugovor, da narod češki nima od politike Mladočehov ničesar, da se mu ničesar ne dá, ker ga zastopajo takšni poslanci.

Načelo, narodu ničesar ne dati, ker ga zastopajo takšni ali drugačni poslanci, je že po sebi tako nemoralno, da se samo obsoja. Ako se

uporablja, potem se s tem ne obsoja tistih, zoper katere se uporablja, nego one, kateri je uporabljajo. Doklej ga bodo mogli uporabljati, to naj sodijo sami. Nemoralno postopanje se vedno, prej ali slej, maščuje svojim početnikom. Uzakonjena prava dati je narodom brez ozira na to, ali so zastopani po poslancih všečnih ali nevšečnih onim, kateri so dolžni uživiti ta prava. Ako se pravice ne uživljajo, ako se ne izvrše zakonito, ako se kršijo proti jednemu ali drugemu narodu zakonite ustanove, tedaj se s tem njemu krši vera v pravo, vera v zakon, vera v predstavnike ožitvorjenja prava in izvrševanja zakona, tedaj se . . . in kar izide iz tega prej ali slej, sosebeno v danih okolščinah, to vsakdo vé.

Sicer pa je smešno trditi, da Mladočehi niso ničesar dosegli. Proti odločni in izrecni volji vseh faktorjev, kateri odločujejo v čeških rečeh, je vsaj za sedaj odložena razprava in izvedenje punktacij, ker jih kot škodljive ne marajo niti mladočeški poslanci niti češki narod. Ali ni to nikakšen uspeh?! „Slovenec“ sam, hočeš nečeš, če tudi indirektno in ne imenujoč Mladočehov, mora to priznati, pišoč mej drugim v štev. z dne 5. marcija, da so se i Staročehi in z njimi veleposestniki uverili, da nemško-liberalna stranka neče poštene sprave, ampak hegemonijo in razdelitev dežele in da se vlada ne protivi tem nameram; v štev. z dne 7. marcija, da so Čehi (Staročehi in češki veleposestniki) na Dunaji pri konferencijah storili veliko napako, ker niso izjavili, da ne vzprejmejo pogodbe, če se ne raztegne na vse dežele češke krone ali še bolje, na vse dežele monarhije z mešanim stanovništvom; v štev. z dne 13. marcija, da so punktacije pripeljale češki narod v tabor Mladočehov. — Mladočehi je zahvaliti, da se Dunajska pogodba, da se Dunajske punktacije niso izvedle. Sedaj je na strani Mladočehov ves češki narod in vsi njegovi zastopniki, da, tudi češki veleposestniki. Ako bi pa vlada vzlic temu hotela punktacije izvesti siloma, potem ostaja Čehom še tolažba v besedah, ki jih je slaven madjarski politik izrekel, „da se vedno lahko odpravi to, kar se je narodu usililo, nikdar pa ne ono, kar si je narod sam izbral ali naložil.“

Te besede slavnega madjarskega politika navaja tudi „Slovenec“ (v štev. z dne 5. marcija).

Z vsem tem pa priznava tudi on zasluge in uspehe Mladočehov, in če bi ne bili dosegli drugega ničesar — a dosegli so dejanski še drugo — tedaj so v dobi jednega leta mnogo dosegli. In mesto da jih „Slovenec“ grdi, ali ne bi storil bolje, da jih predstavlja za uzornike — v narodnih rečeh — zastopnikom slovenskega in hrvatskega naroda; ali bi ne ravnal dobro, da tem zastopnikom zakliče v spomin besede slavnega politika madjarskega naroda?! —

Na pritožbe in zahteve „slovenskih poslancev“ se ali ne odgovarja, ali pa se odgovarja osorno in prezirno, zavijajoč in obljublajoč, da se bode storilo kar je mogoče, kamoli da bi se razlogi pritožbam odstranjevali, da bi se zahtevam zadovoljevalo in to blago in odkrito, da bi se dejanski storilo to, česar zahteva zakon in pravo.

Ponavljati moram zakonite zahteve, katere smo mi, slovenski poslanci, že tolikokrat izrekli; šolska uprava obljubovala je tolikokrat zadovoljiti jim, a storila ni ničesar, vidi se celo, da kani vzeti to, kar nam je prej dovolila; slovenskim narodom meri se z drugo mero, nego nemškemu narodu in to mora tirati prebivalstvo v nezadovoljnost in odpor; brez zakonitega razloga odstranjujejo se okrajni šolski nadzorniki, Slovenci; za slovensko učiteljsko imenujejo se učitelji, slovenščine ne vešči; za 100.000 Slovencev ne obstoja nego jedna slovenske šola; prošnje, pritožbe za šole se v kot mečejo, odbijajo; predstavniki c. kr. oblasti zabranjujejo, da Slovenci ne morejo doseči tega, kar jim gre po zakonu — to so besede ali njih zmisel slovenskega poslanca kanonika Kluna.

Slovenskih tiskovin je pri poštnem uradu v Gorici le težko dobiti; razni uradniki in sluge pri tem uradu ne znajo slovenski; slovenskega jezika ne znajo, ali če ga znajo, ga nečejo znati mnogi sodni uradniki tudi v krajih, čisto slovenskih; oni delajo proti zakonom in naredbam; porotniki, sodeči Slovence, ne poznajo slovenskega jezika, za Slovence rabijo se tolmači — to so besede ali njih zmisel slovenskega poslanca dra. Gregorčiča.

Uradniki, spadajoči pod poljedelsko ministertvo, ne znajo v slovenski deželi slovenskega jezika, — govori poslanec slovenski Povše.

LISTEK.

Kot nekdanj?

Izvirna novelica, spisal Maro Trésov.

(Dalje.)

Nekoliko dni pozneje šel sem k godbi v mestni park. Vsi boljši krogi mesta bili so tam zbrani. Tudi ona bila je tam — Akina. Vsi so jo občudovali, prav očarala jih je. A jaz pustil sem je, bil sem čmeren, pust.

Po dolgem stoprav zadel me je bladen pogled njen. Hitro sem jo pozdravil, a istotako hitro se zravnal, ne čakajoč odzdravljenja, in zrl tja mej množico.

Kar stoji nakrat pred menoj njen brat Andor. Mej pogovorom mi dé:

„Akina mi je rekla, da si jo ti razžalil. Sicer ne vem, kaj imata mej seboj. Poravnajta se sama.“

Torej ona je užaljena — in jaz naj bi ne bil. Mi hoče morda še celo očitati, da jaz nimam prav, da jo napačno sodim, kakeršno sem spoznal, je bilo to možno. Ljutil sem se nad njo, a tudi nad seboj

— saj mi ni bilo treba razkladati jej svojega mnenja, kjer sem to pravico v očeh moderne ženske že zdavna izgubil, ali pa pravo za pravo celo nikdar imel.

Proti večeru istega dne prišla sva z Andorjem skupaj proti domu. Akina prišla je ravno k oknu. Hitel sem, da jo pozdravim, a je že bilo prepozno. Zdela se mi je otožna, in hipno zamislil sem se zopet v popoldanje besede Andorjeve.

Moj duh ni bil več pri pogovoru in pogled obračal sem skoro nevedoma zopet in zopet k njenemu oknu — prav otožen sem postal.

Ko sem se poslovil od Andorja, prikazala se je zopet na oknu in pogledala me globoko očitajoče. Zbolelo me je, bila je pač ona — kot nekdanj, in morda jaz nisem bil zavsem opravičen soditi jo, kakor sem sodil.

Ves večer sem se bavil z njo in se spominjal nekdanjih dni. Tedaj bila je živa, vesela, in kar mi je zapovedala z gospodujočim glasom, storil jej je Rado. Se nisem li morda jaz spremenil?

Sem bil še isti — kot nekdanj?

* * *

Zgodilo se je nekoč, da se nas je peljalo več častnikov v bližnje naše kopališče. Tam je bila tudi

neka večja družčina gospej in gospic našega mesta, katere je spremljalo le malo število starejših garde-gospodov. Tovariši moji so hoteli, da se jim pridružimo.

Ker si nismo mogli inče pomagati, šel sem k njej in jo prosil, da posreduje pri svojej družbi.

„Takoj poskrbim“, de veselo se nasmihujoč in odhiti proč. Kmalu je bilo vse urejeno in mlada družba zabavala se je prav dobro.

Akina bila je pri oknu, slonela ob njem, jaz pa stal sem poleg nje. Ni se mi ljubilo plesati, a tudi ona ni plesala. Hotel sem se jej zahvaliti za uslugo, a ker je bila vidno slabe volje, nisem vedel, kako naj bi pričel.

„Gospica, Vi ste bolestna!“

„Ne, nikakor ne, a tako nekako čudno tesno mi je, ne vem, kako bi se izrazila.“

Se vam li toži po nečem? Tu pri nas je pač dolgočasno, tako res gotovo ni bilo v stolici,“ dejal sem skrbno.

Brzo me je pogledala. S početka bil je izraz njenega očesa vprašajoč, poslej pa se je hitro spremenil toli prijazno, da nisem mogel pogleda odvrniti od njenih oči.

Vsi sistemi vladanja zadnjih štirideset let v monarhiji so naperjeni proti Slovanom torej tudi proti Slovincem; deželni načelniki ne dajo, da bi se oživotvorila prava Slovencev in Hrvatov; okrajni glavari postopajo tako, kakor bi ne bilo zakonov za Slovence in Hrvate — besede so to ali njih zmisel slovenskega poslanca dra. Gregorca.

Pogled slovenskega poslanca v preteklost mu kaže, koliko nadej se mu ni izpolnilo, pogled v bodočnost, koliko napora in borbe ga čaka, da zadobi to, kar mu grè po pravu in zakonu — dejal je slovenski poslanec dr. Ferjančič.

Mi, slovenski poslanci, izrabili smo se in iztrošili v službi za sistem, katerega predstavniki žalijo slovensko narodnost in narodovo pravno čustvo, prostaško napadajo nenemške narodnosti, zagovarjajo tlačenje državnih temeljnih zakonov in brezprimerno kršenje prava proti narodu slovenskemu, ne uvažujejo mučne borbe, katero narod ima ne samo zase, nego tudi za monarhijo ter se ne ozirajo niti na prisego, koju so storili na ustavo, ampak tirajo slovenske poslance v skrajno opozicijo proti vladi, česar javno mnenje slovenskega naroda zahteva — besede so to ali njih zmisel slovenskega poslanca prof. Šukljeja.

(Dalje prib.)

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 5. avgusta.

Mladočehi in veleposestniki.

Včeraj smo omenili članka v „Politiki“, ki roti češke veleposestnike, naj ne zapuste v sedanjem kritičnem trenutku naroda češkega. „Narodni Listy“ protestujejo odločno proti „prosiškemu“ tonu tega članka. Kje na svetu — pravijo „Nar. Listy“ — piše časopisje izobraženega naroda, ki se bori za svoje pravo, tako ponižno o privilegovani kasti 300 oseb, kateri se ne čutijo sinove tega naroda. Poljaki in Madjari imajo vse drugo plemstvo, ondu je plemič z narodom jedin, a da je storilo madjarsko ali poljskoplemstvo svojemu rodu toliko zla, kakor naše narodno, konservativno plemstvo nam, ne bilo bi časopisje pred njimi kleče plazilo. Za češko konservativno plemstvo velja to isto, kar je rekel Kossuth leta 1848 madjarskemu konservativnemu plemstvu: „Ali hodi z narodom, sicer si bo narod pomagal brez tebe in proti tebi.“

Rusi in Mladočehi.

Skoro vsi večji ruski listi izrazili so svoje zadovoljstvo, da bodo letos v delegaciji zastopani tudi Mladočehi. „Novosti“ pravijo, da so bili doslej jedino madjarski delegatje toli pogumni, da so odkrito in energično izrekli svoje želje in svoje nadeje, dočim so delegatje drugih narodov držali se v največji rezervi. Imenovani list upa, da bodo Mladočehi pokazali pred vsem svetom, da je v Avstriji razven Nemcev in Madjarov še nekaj drugih narodov, ki so trdno odločeni braniti neustrašeno in neomahljivo svoja prava. — „Den“ piše: Grof Taaffe še vedno ne veruje, da se je narod češki obrnil od njega, še vedno misli, da ima opraviti s pristaši Riegrovimi. Da se korenito vara, dokazali mu bodo Mladočehi v delegaciji. — „Novoe Vremja“ javlja, da je mladočeški posl. Eim od svoje stranke pooblaščen naglašati v delegacijah potrebo avstrijsko-ruske alijance in zahtevati, naj se da cesar kronati češkim kraljem. Če tudi — pristavlja ta list — se delegaciji ne bodeta ozrli na te želje naroda češkega, imele bodo mladočeške enuncijacije mejnarodno politično važnost, ker se bodo v delegacijah

„Menila sem, da se rogate“ oddahne se, potem pa pristavi živo:

„Ne, to ni, kar me teži . . . krasni so bili nekdanj časi, dá, krasni, — se jih spominjate . . . takrat?“

„Ali mari niso tudi sedaj?“ vprašam jo, in zopet me pogleda, a toli bolestno otožno, da me je v srce zbolelo.

„Akina! pustiva to, kar je bilo zadnjič v pozablosti. Sedaj sem pri tebi, kakor sem bil nekdanj.“

„Torej res ne misliš, tako hudo! Bala sem se te,“ dé zaupno in ostane.

Spremil sem jo k ostali družini. Ravno so iskali še dveh plesalcev za nameravano četvorko, ker družega ni bilo, izprosil si je ona moško ulogo; bila mi je vis-a-vis.

Pri „Trenisu“ mi je podala krepko roko in šepnila: „Živel tovariš Rado!“

Pogledal sem jej v obraz. Veselo se je ozrla vame:

„Živela Akina! kako se zabavaš?“

„Sedaj? dobro!“ dela je ona.

— i jaz.“

Ni-li bilo to — kot nekdanj? (Dalje prib.)

povedale simpatije in antipatije Čehov, kar bo Taaffeovo pozicijo izdatno otežkočilo.

Nemški uradni jezik pri poštnih in brzojavnih uradnih.

Praški brzojavni urad naznanil je neki stranki, ki je bila oddala češko brzojavko, da te brzojavke ni moči dostaviti. Naznanilo to je bilo pisano v nemškem jeziku, zato se je dotična stranka pritožila, zahtevajoč češkega naznanila, a brzojavni urad je to odklonil. Pritožba na pošto in brzojavno ravnateljstvo rešena je bila negativno, češ, trgovinsko ministerstvo je z odlokom z dne 16. februarja t. l. določilo, da naredba, vsled katere morajo državni uradi reševati češke uloge v češkem jeziku, ni veljavna za poštne in brzojavne urade.

Katoliški shod v Lincu.

Prihodnji teden vršil se bode v Lincu katoliški shod, za kateri se delajo velike priprave. Gledé udeležbe nastala je mej krščanskimi socijalisti in strogokatoliškimi konservativci ostra polemika. To nasprotstvo ni novo. Vodja krščanskih socijalistov, dr. Lueger, že zdavna ni več ljubljenec „Vaterland“, ta mu celo očita, da deluje na „konec klerikalni stranki“. O „krščanski ljudski stranki“, katero bi Lueger rad ustanovil, nečejo za „Vtld.“ stoječi politiki ničesar slišati, očitač Luegerju, da so sedanji privrženci njegovi zgolj heterogeni elementi, katere veže jedino negativna vez — protisemitizem. „Vaterland“ je prepričan, da katoliški shod v Lincu ne bode odobril Luegerjevih nazorov — „sicer bi bilo bolje, da se sploh ne snide“.

Hrvatski sabor.

Včeraj dopoldne ob 11. uri otvoril je ban prvo zasedanje novovoljenega saborja in čital kraljevi reskript, v katerem je v velikih potezah načrtan program parlamentarnemu delovanju. Reskript omenja organizacije občin, javnih zavodov, sanitarnih razmer in naglašja, da bode rešiti važna vprašanja, kakor oskrbovanje siromakov, nekatera gospodarska vprašanja, sosebno pa nov kazenski zakon, kazensko pravni red ter civilni pravni red. Skrbeti bode nadalje za ljudske in srednje šole, da prebivalstvo v kulturnem oziru ne zaostane. — Program vlade, kakor je izražen v tem reskriptu, je brez tendence, jedina politična reč, katere se omenja, je volitev poslancev za ogerski državni zbor.

Madjarizovanje ogerskih Slovanov.

Odkar je pošlo politično zanimivo gradivo, začeli so madjarski listi zopet tožiti, kako slabo napreduje v velikem stilu zasnovano madjarizovanje ogerskih Slovanov. Oficijsko glasilo ogerske vlade, „Nemzet“, pravi, da je le velika popustnost Madjarov kriva, da se še niso vsi drugi narodi prelevili v same pristne Arpadovce. To, kar se je zamudilo, doseči je le težko, zato pa naj pristojni krogi napno vse moči in naj ne zamudé nobene prilike, da zagotové madjarskemu jeziku kar največjo veljavo, da zagotové jedinstvo države in odbijejo ter uklonijo narodne, Madjarom nasprotne agitacije, zlasti „ruske mahinacije“. — No, če bi na Ogorskem res bilo moči konstatovati ruske mahinacije, kriva bi bila tega le madjarska politika, ki hoče siloma pomadjariti vse druge narode na Ogorskem, ne upoštevaje, da mora biti petujčevalec materijelno in duševno močnejši od potujčevanca, česar pa gledé Madjarov ne morejo trditi niti največji njih prijatelji.

Vnanje države.

Nemiri v Makedoniji.

Albanski stanovniki v Makedoniji zlasti v okraju Krasničnem in okolu Gaša, začeli so se gibati in prouzročili nekoliko resnih izgredov. Turška vlada odposlala je Edhem pašo s primerno vojsko v tiste kraje, da bi uporne narode ukrotil. Tudi Skadarski vali razpostavil je svojo vojsko tako, da uporniki, ki navzlic temu se ne marajo udati, niso v nikaki zvezi več z drugimi albanskimi rodovi, zlasti ne z Miriditi, ki so že brusili svoje handžarje in se pripravljali na boj.

Svetovna razstava v Berlinu.

Težkim srcem odpovedali so se visoki krogi Berolinski nameravani svetovni razstavi. Iz baje zanesljivega vira se namreč poroča, da je nemška vlada definitivno opustila to misel, ker ni upanja, da bi jo bilo moči dostojno oživotvoriti. V Nemčiji sami ni bilo za razstavo kar nič navdušenja, obrtniki so dvojili, ali bode moči konkurirati s francosko svetovno razstavo, določeno za l. 1900, posamne nemške države pa so se bale stroškov in slabe udeležbe. No, to je pač najboljši dokaz, da Berolin še vedno ni in tudi ne bo središče moderne Evrope.

Dopisi.

Z Dunaja 2. avgusta. [Izv. dop] (Slovenski učitelji na tečaju za deška ročna dela.) Letošnji učiteljski tečaj za deška ročna dela v J. Bruhnsa šolski delarni (VII. Neubaugasse) obiskuje 48 učiteljev, došlih skoro iz vseh avstrijskih kronovin. Iz Kranjske so došli naslednji gg.: B. Andoljšek iz Drage, J. Javoršek iz Šiške, A. Lapajne iz Ribnice, A. Novak iz Idrije, J. Nagu iz Studenca pri Krškem, R. Piš iz Bele Peči, P. Repič z Unca, J. Verbič iz Trnovega pri Il. Bistrici, J.

Vogelnik iz Idrije in J. Josin iz Postojine. — Delo traja, izvzemši torke in petke, vsak dan po sedem ur, v torek in petek pa je teoretičen pouk. Vled večkratnega deževanja je letos vreme dosti hladneje, kakor prejšnja leta, delo pa vsled tega dosti prijetneje, ker se ni treba truditi v veliki vročini. Odkar so priklopljena predmestja središču in je ustvarjen veliki Dunaj, postalo je vse dražje, kar čutimo kaj hudo pri skromnih naših sredstvih. V prostih urah ogledujemo si Dunajske znamenitosti, a tudi v okolico smo že izleteli, seveda le ob nedeljah in praznikih, in ni nam bilo žal.

Bodi na tem mestu izrečena srčna hvala slavnemu deželnemu odboru kranjskemu in kranjski hranilnici, da sta nekaterim slovenskim učiteljem pomagla, podelivši jim posebne podpore, udeležiti se tega tečaja, na katerem se bomo naučili mnogo dobrega in koristnega ter to svoje znanje v domovini razširjali mej šolsko mladino, gotovo v njeno korist. Omenim naj še, da uživajo razven nekaterih Čehov vsi obiskovalci tega ferijalnega tečaja večje ali manjše štipendije, na najboljem so pa Poljaki, kateri dobivajo vsak po 200 gid.

Domače stvari.

— (Umrl) je včeraj popoldne v Kamniku g. Jurij Volčič, c. kr. sodni pristav v pokoji v 67. letu svoje dobe. Služboval je nekdanj na Vrhniki, potem do lanske jeseni v Ložu, odkoder se je preselil v Kamnik, da bi ondu v pokoji živel. Nagla vodenica donesla mu je smrt. Pokojnik je bil doborščeren mož, znan po svoji šaljivi naravi in vedno vnet podpiratelj narodne stvari. Ob njegovi krsti žalujeta soproga mu in sin, gosp. dr. Edvard Volčič, c. kr. sodni pristav v Krškem. Pogreb bode jutri popoldne ob 5 uri. Bodi dobremu možu lahka zemlja!

— (Veselica abiturijentov slovenskih in hrvatskih učiteljskih.) Prav dostojno in sijajno zvršila se je z lepo včerajšnjo predstavo in živahnim, elegantnim plesom trilogija dijaških vesellic. Narodno občinstvo Ljubljansko pokazalo je včeraj, da goji žive simpatije onim mladeničem, ki so si izbrali težavni a tudi lepi in častni poklic biti učitelji preprostemu narodu, prihitelo je mnogobrojno in posebno lep in čaroben je bil venec domoljubnih mladih dam, katere so krasile svo slavnost. Obsežni in zanimivi vsopred včerajšnje veselice izvajal se je prav lepo. Slavnostna kantata Nedvedova je skladba, ki se vredno pridružuje najboljšim delom njegovim. Pevski zbor pod vodstvom g. Javorškega izvršil jo je prav korektno in je dosegla tolik uspeh, da se je moral ponavljati zadnji del. Bariton- solo pel je prav dobro gosp. Potrebin. Vsa skladba je toliko lepa, da naj ostane stalno na pevskem programu in se poje še mnogokrat. Prolog zložil in govoril je abiturijent g. Gangl, netjak našemu slavnemu kiparju. Govornik pokazal je, da je nadarjen mlad pesnik in tudi dober govornik in je prav lepe in srečne misli izražal v svojem pozdravu, risajoč nalogo učiteljskega stanu. Živahno odobravanje občinstva kazalo je, da pritrjuje govorniku. Zajčeva težka skladba „Večer na Savi“ pela se je primerno dobro. Mešan osmospev Stegnarjev „Spev srce nam dviga“ pele so štiri abiturijentke in štiri abiturijentje s tolikim izrazom in tako dovršeno, da so morali ponavljati vso skladbo, s katero je skladatelj pokazal na novo svojo že znano spretnost. Veliki Volaričev zbor s spremljevanjem orkestra, s tenor- in bariton- solo končal je pevski del vsopreda, ki je trajal nad dve uri in bi bil popolnoma zadostoval. Pridejala pa se je še igra s petjem v dveh delih „Izgubljeni sin“, katero je spisal abit. E. Gangl, petje pa je uglasbil abit. Javoršek. Oba pokazala sta mnogo dobre volje in tudi nadarjenosti. Delo so izvajali abiturijentje na splošno zadovoljnost. Ples bil je potem živahen in je trajal do ranega jutra, prvo kadrijo plesalo je nad 60 parov. Posebno vstrajne plesalce pokazali so se člani „Sava“ v ličnih svojih čepicah, kar pa tudi ni čudo, ko je bilo toliko dražestnih plesalk. Tako so se končale tridnevne slavnosti, ki bodo gotovo ostale v najprijetnejšem spominu mladim osnovateljem in so donesle tudi primerno lep dohodek narodnima društvoma „sv. Cirila in Metoda“ in „Narodni šoli“ in tudi „Narodnemu domu“ za katerega sta neumorno nabirali dve rodoljubni gospodičini, Goriški abiturijentini.

— (Dva dijaška banketa.) Po ustanovljenem ferijalnem društvu „Sava“ predvčerajšnjim

zbralo se je lepo število velikošolcev ter slovensko-hrvatskih abiturijentov k slavnostnemu banketu „pri Zvezdi“. Mej obedom pozdravi abit. g. Šavnik navzočne goste ter se spominja besed g. prof. Pletersnika, koji je govoril abiturijentom pri slovesu: „Ohranite si idejale, katere so Vam usadili v srca Vaši prijatelji-učitelji: „Za napredek naroda vse“. To bodi gaslo abiturijentov v življenji, da bode kdaj narod ponosen na nas, kakor ljubi narod hrvatski g. prof. Marna, kateremu govornik napija. G. prof. Marn, ki je že drugič prišel na odhodno veselico abiturijentov s svojo rodbino, se toplo zahvali na napitnici, pozdravljajoč navdušeno uzorno prijateljstvo slovensko-hrvatskih abiturijentov. Gosp. Jos. Nolli pozdravil je kot zastopnik slovenskega časnikarstva zbrane slovenske in hrvatske dijake, izrekajoč nado, da bratimska vez mej njimi ostane trajna in obrodi dober sad. Abit. g. Vidrič nazdravi navzočemu zaslužnemu poslancu g. Iv. Hribarju ter pozivlje Slovence čez leto na abiturijentsko slavnost v Zagreb. G. Hribar se zahvali v daljšem govoru na zdravljici ter prosi, da naj se prijateljstvo mej slovensko omladino tudi v poznejša leta čisto ohrani mej vsemi stanovji pota so sicer razna, a smoter imamo vsi isti. Toplo nazdravlja pobratimstvu Hrvatov in Slovencev. G. Demeter Bleiweis vitez Trsteniški, stud. med., napije navzočemu krasnemu spolu, ker „oné samé nam urijo roké, — oné samé vedrijo nam glavé“ ter zahvali mladima navzočima Hrvatima na posetu. Gdč. Darinka Marnova se ljubko zahvali predgovorniku v svojem in v imenu svoje sestričine ter zakliče dijaštvu krepek: „Živeli!“ Pravnik hrvatski g. Vi. Marn napije krasnemu spolu slovenskemu, čigar zavednost bodi Hrvatcem v posnemo. S tem so bile napitnice končane in pričela se je jako živahna mejsebojna zabava, pri kateri so hrvatski tamburaši jako pridno udarjali. — Včeraj opoldne pa so imeli banket slovenski in hrvatski abiturijenti z učiteljišč. Pridružilo se jim je tudi nekoliko abiturijentinj Goriškega ženskega učiteljišča in več gostov raznega stanu. Tudi tu govorila se je marsikatera navdušena beseda. Predsedoval je abiturijent g. Javoršek. V pesniških besedah je abiturijent g. Gangl slavil odhodnico in napil navzočnim gostom. Abiturijent g. Bačič je v hrvatskem jeziku nazdravljal slovauskim tovarišem in tovarišicam povdarjajoč pobratimstvo mej Slovenci in Hrvati. G. dr. Majaron se je zahvalil za zdravico, katero mu je napil g. Gangl, in v daljšem govoru razložil veliko važnost učiteljskega stanu za narodni napredek. Gospodična Reichman iz Gorice zahvalila se je v imenu abiturijentinj za prijazno vabilo tovarišev in nazdravila njim. Gosp. Nolli napil je hrvatskim abiturijentom, ki naj kot učitelji mej narodom širijo idejo pobratimstva in ljubezni mej Hrvati in Slovenci. S tem bila je končana vrsta napitnic in govorov. Bila je govorjena ta dva dni marsikatera lepa beseda, ki naj bi ne ostala samo beseda, nego obrodila obilen sad.

— (Domače umetnine.) Akademski kipar gosp. Progar iz Celovca, o katerega umetniškem delovanju smo prav te dni obširneje poročali, razstavil je v veliki dvorani Ljubljanske realke troje krasnih umetniških svojih proizvodov, namreč „Madono prečistega spočetja“, velika skupina, narejena za farno cerkev v Kamniku in štiri portrete. Razstava je do torka zjutraj vsi dan odprta. Opozarjamo občinstvo nanjo, kajti razstavljeni objekti zaslužijo v polni meri, da si jih vsakdo ogleda.

— (Letno poročilo patrijotičnega ženskega pomožnega društva za Kranjsko) se ravnokar razpošilja. V minulem letu imelo je društvo 178 rednih članov in tri častne člane. Imetja ima društvo v gotovini in vrednostnih papirjih 1244 gld. 70 kr., ter efekt v skupni vrednosti 1672 gld. 91 kr.

— („Narodna čitalnica“ v Škofjiloki) priredi v nedeljo dne 7. avgusta t. l. veselico v svojih prostorih. Vspored: 1. Gerbič: „Slovanski brod“, moški zbor. 2. „Kje je meja?“, izvirna gluma v jednom dejanji. 3. „Popolna žena“, veseloigra v jednom dejanji. 4. Hajdrih: „Jadransko morje“, moški zbor. 5. Hajdrih: „Nisem Nemec“, čvetospev. 6. Opozarjamo p. n. občinstvo na to; da se bode slavni indijski fakir „J-H-Abu-Džeban“ na svojem potovanji iz Indije na svetovno razstavo v Čikagi vsled posebnega truda odborovega ustavil tu in imel čast p. n. občinstvu nekaj poskusov iz indijskega čarodejstva pokazati. 7. Prosta zabava. Vstopnina udom 20 kr., z obitelo 50 kr., neudom

30 kr., z obitelo 70 kr. Začelek točno ob 8. uri zvečer. K mnogobrojni udeležbi najljubneje vabi odbor.

— (Shod) skliče dne 21. avgusta „Kato-liško-politično in gospodarsko društvo za Slovence na Koroškem“ v Golšovo pri Žihpoljah nad Celovcem.

— (Slavnost v Šoštanji.) Vabila za veliko pevsko slavnost „Slov. pevskega društva“ so se začela razpošiljati. V kraje, koder ima društvo svoje poverjence, doposlala se bodo njim ter se prosijo dotični gospodje, da jih blagovolijo razdeliti mej društvene člane in prijatelje slovanskega petja. Okrajno glavarstvo v Slov. Gradci vzelo je slavnost s celim vspehom na znanje. Slavnost obeta biti velikanska. Gospodje pevci in častite pevke vadite se marljivo, da bode tudi petje dostojno celi slavnosti, da bode tudi ono preseglo vse prejšnje pevske zборе. Odbor.

— (Z Graškega vseučilišča.) V preteklem šolskem letu bilo je promoviranih za doktorje: Na bogoslovni fakulteti 2, na pravoslovni 80, na medicinski 75 in na modroslovni 7 kandidatov.

— (Nezgoda v Celjski bolnici.) V nedeljo primerila bi se bila v deželni bolnici v Celji lahko večja nesreča. V kleti shranjen sod petrolja se je vsled neukretnega ravnanja razletel, tekočina pa se je užgala. Na srečo prihiteli so takoj domačini in sosedje na pomoč in udušili ogenj, še predno je prišlo ognjeglasno društvo na lice mesta.

— (Nenavadna nesreča.) Šestnajstletni mornar Jožef Caneti na Reki prišel je, delujoč na jaboru neke ladije, električnemu prevodu tako blizu, da ga je v žici nabrana električna sila potegnila k sebi in ga za lase držala nekaj hipov v zraku. Ko je električna sila ponehala, padel je fant kakor snop nezavesten v morje, od koder so ga rešili prestrašeni gledalci. Poklicani zdravnik je konstatoval, da je ponesrečenec od elektriškega toka na glavi in na rokah nevarno ožgan in ga dal prenesti v bolnico, kjer sicer upajo, da mu bodo rešili življenje, a sodijo, da ostane vse žive dni slabe pameti.

— (Usad se je udril) predvčeršnjim popoldne pri postaji Rečica na železnični progi Celje-Velenje. To je že drugič, da je bil promet na ta način ustavljen. Močno deževje premočilo je svet tako, da se je do 400 kubičnih metrov zemlje usulo na tir. Slučajno bile so vse štiri mašine v Celji, tako da je promet popolnoma ustavljen, in sicer vsaj za dva dni.

— (Konjsko premovanje na Spodnjem Štajerskem.) bodo letošnje leto: V Ljutomeru dne 7. septembra, v Račjem 9. sept. v Žalcu 10. sept. V Radgoni bodo 17. sept. ob priliki tamošnje okrajne razstave. V Brežicah 3. sept. tudi ob priliki okrajne razstave. Pri teh premovanjih delila se bodo državna, deželna, okrajna in zasebna denarna darila, srebrne in bronaste državne svetinje in diplome častnega priznanja.

— (Trtna uš.) V občini Sv. Trojica v Halozah v Ptujem okraji so zasledili trtno uš v tamošnjih vinogradih in se je to uradno konstatovalo.

— (Telefonska zveza Dunaj-Trst.) Naprava telefonske zveze Dunaj-Gradec-Trst je že toli izgotovljena, da so mogli te dni mej Trstom in Postojno poskusiti kakovost telefona. Kakor se nam poroča, obnesli so se ti poskusi jako dobro.

— (Izlet „Slovenskega pevskega društva“ in „Sokola Tržaškega“ v Dekane) v Istri obnesel se je prav povoljno, bil je pravi narodni praznik za tamošnje prebivalstvo. Izletnikov odpeljalo se je na voze kakih 80. Mimo Tržaških izletnikov bilo je mnogo gostov iz okolice. Ko je gospod prof. Mandič navzočim mozem, ki so želeli videti svojega poslanca dr. Laginjo, hotel razložiti iz došlega brzojava, zakaj dr. Laginja, zadržan po nujnih poslih, ni mogel udeležiti se izleta, a da hoče obiskati svoje volilce, kakor hitro mu bode mogoče, segel mu je navzoči orožnik v besedo in mu zabranil govoriti nadalje, akopram g. Mandič ni izustil niti jedne besede, ki bi cikala na politiko. Komentara ni treba. — Navzlic temu neljubemu „intermezzu“ vršila se je vsa zabava v najlepšem redu. Narod pokazal je povsod živo zanimanje in najbolj značilne so besede neke žene, ki je rekla: Gospod, dolgo smo spali, a sedaj smo se vzbudili. In tako je in naj bode povsod, kjer se narod še ne zaveda. Narodna društva naj ga bode, posebno Sokolska in pevska. To je lepa in hvaležna njih naloga.

— (Morska troba.) V torek zjutraj ob 6. uri nastala je v Trstu kar hipoma morska troba in preplavila molo Giuseppino ter bližnje ulice do majaka. Morska troba dvignila je omnibus, v katerem je bilo sedem oseb, in ga hipoma prevrnila. Vozniki so se na srečo le neznatno poškodili. Leseno barako neke branjevke vrgla je troba daleč v morje, nekatere pešce pa zagnala ob zidove tako silno, da so se nevarno poškodili. Morske trobe sicer niso posebna redkost v Adrijskem morji, a tako silne že dolgo ne pomnijo.

— (Razpisana služba.) V področji državnega stavbinskega urada za Kranjsko razpisano je mesto stavbinskega pristava z dohodki X. dijetnega razreda. Poleg družih sposobnosti zahteva se znanje obeh deželnih jezikov. Prošnje do 28. t. m. pri deželnem predsedstvu v Ljubljani.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Zagreb 4. avgusta. Vladna madjarska stranka je ukrenila, voliti saborskim predsednikom zopet Mirka Hrvata.

Kološ 4. avgusta. V Dešu, malem mestu v Samoški dolini, našli davi pribite lepake, s katerimi se pozivljajo rumunski stanovniki, naj požigajo hiše in druga poslopja Madjarov.

Beligrad 4. avgusta. „Male Novine“ naznanjajo, da bode skupščina v kratkem sklicana, da voli tretjega regenta in reši zakon o novem posojilu 20 milijonov dinarjev. Oficijozna glasila trde, da je to poročilo neosnovano.

Pariz 4. avgusta. „Agence Havas“ naznanja, da se sanitarno stanje v Parizu vedno izboljšuje; le v Argenteuilu je zadnji teden bilo nekaj slučajev koleri podobne driske in tifozne mrzlice. Umrlo je do 100 oseb, večinoma slabo hranjeni delavci.

London 4. avgusta. Parlament se je danes konstituiral in volil Peela govornikom. Prestolni nagovor bode v ponedeljek.

Razne vesti.

* (Štiridesetletnico odkritja Amerike) praznujejo Španci tudi s tem, da so dali napraviti jadrnico po uzoru Kolumbove „Santa Maria“ ter jo imenovali s tem imenom. Ta jadrnica odpula je včeraj iz luke Palos, pozdravljena z gromenjem topov vseh tam navzočih tujih bojnih ladij. Posebna španska bojna ladja odpeljala jo bode k svetovni razstavi v Čikago.

* (Spomenik očetu žurnalistike.) Na Francoskem nameravajo postaviti ustanovitelju in izdajatelju prvega časopisa, Teofrastu Renaudotu, velik spomenik. Dne 30. majnika 1631 dovolil je bil kralj Louis XIII. Renaudotu izdavat, tiskati in prodajati perijodično „gazetto“ in je prvi list izšel še tisti dan. Cena številki je bila določena na jeden „sou“, list je bil torej za tedanje čase primeroma drag.

* (Drag konj.) Ogerski sekcijski svetnik g. Luczenbacher, kateremu je ogersko poljedelsko ministerstvo naročilo, da poišče izvrstnega žebca, ponudil je baje g. Mr. L. Blancu v Parizu za žebca „Gouverneur“, 250.000 frankov. Imenovani žebec dobil je prvo veliko darilo „Grand-Prix“. Mr. Blanc pa je odklonil to sijajno ponudbo in ne proda žebca tudi za tako veliko vsoto.

* (Tri milijone čebel zgorelo.) V Währingu pri Dunaji nastal je požar v poslopji, kjer je razstava čebel. Nad tri milijone čebel, ki so bile razvrščene v 60 oddelkih, je poginulo pri tem požaru.

Zahvala.

Da se je VII. velika skupščina družbe sv. Cirila in Metoda dne 28. julija v Postojni tako sijajno izvršila in da se čuje le jeden glas zadovoljstva mej čl. skupščinarji in gosti, pripisovati je skupnemu delovanju vseh merodajnih faktorjev v lepem Postojnskem trgu. Preprijetna dolžnost nam je tudi javno zahvaliti ob toliki požrtvovalnosti: slavni občinski zastop ter njega načelnika velerodnega gospoda župana Miroslava Vičiča; slavno župno predstojništvo za daritev sv. maše; slavno upraviteljstvo Postojnske jame za brezplačni ustop in velekrasno razsvitljavo; vse slovenske tržane za patrijotični okras svojih hiš; slavni odsek narodnih gospič; slavno gasilno društvo; slavni odbor narodne Čitalnice; slavni pevski zbor v cerkvi, pri banketu in v jami; slavno učiteljsko društvo Postojnskega okraja; slavno načelnštvo tržke godbe, in vrla načelnštvo omdotne podružnice kot pripravljalni odbor. — S hvaležnim srcem se bodo spominjali skupščinarji, da so preživeli jeden izmej najlepših dnij v vrli Postojni, ki si je s svojo narodno zavestjo zopet osvetlila lice pred slovenskim svetom.

V Ljubljani 1. avgusta 1892.

Vodstvo družbe sv. Cirila in Metoda.

Spominjajte se dijaške in ljudske kuhinje pri igrah in stavah, pri svečanostih in oporokah, kakor tudi pri nepričakovanih dobitkih.

„LJUBLJANSKI ZVON“

stoji
za vse leto 4 gld. 60 kr.; za pol leta
2 gld. 30 kr.; za četrt leta 1 gld. 15 kr.

Tuji:

4. avgusta.

Pri **Malič**: Sedlak, Harman, Kralj, Kraus, Picha, Epstein, Stefanovič, Vilovski, Schwarz, Lederer z Dunaja. — Brnec z Reke. — Burgstaller iz Radgone. — Dr. Marretti iz Dalmacije. — Lenh iz Prage. — Koman iz Sežane. — Beer iz Celovca. — Dr. Eonomo, Polley iz Trsta. — Kos, Šoklić, Herzog iz Grada. — Mohar iz Maribora.

Pri **Stani**: Dr. Seteriny, Fabiani, Thomas z Dunaja. — Sovič, Hladik iz Kočevja. — Bettelheim iz Velike Kaniže. — Fischer iz Budimpešte. — Nitz iz Hamburga. — Gamlich, Weipert, Erras iz Trsta. —

Pri **avstrijskem cesarju**: Setničar iz Ajdovščine. — Rudolf iz Beča. — Rebušek iz Trojane. — Karun iz Pulja. — Wilfer iz Sežane.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm.
4. avg.	7. zjutraj	735.1 mm.	13.4° C	sl. svz.	megla	
	2. popol.	734.4 mm.	24.1° C	sl. svz.	jasno	0.00 mm.
	9. zvečer	735.3 mm.	16.8° C	sl. vz.	jasno	

Srednja temperatura 18.1°, za 1.7° pod normalom.

Dunajska borza

dné 5. avgusta t. l.

	včeraj	—	danes
Papirna renta	gld. 95.65	—	gld. 95.70
Srebrna renta	95.40	—	95.30
Zlata renta	113.75	—	113.80
5% marčna renta	100.65	—	100.65
Akcije narodne banke	999. —	—	999. —
Kreditne akcije	313.25	—	313.50
London	119.50	—	119.50
Srebro	—	—	—
Napol.	9.49 1/2	—	9.49 1/2
C. kr. cekini	5.67	—	5.67
Nemške marke	58.50	—	58.52 1/2
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	140 gld.	25 k.
Državne srečke iz l. 1864	100	183	—
Ogerska zlata renta 4%	—	110	70
Ogerska papirna renta 5%	—	100	45
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	122	75
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	—	117	50
Kreditne srečke	100 gld.	192	—
Rudolfove srečke	10	23	75
Akcije anglo-avstr. banke	120	152	—
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	—	236	—

NOVO!

NOVO!

Zanimiva in zabavna

je moja tukaj prvič na prodajo izložena igrača

borilca.

Dva smešna očka, trdno narejena, oblečena kot herkula, borita se, držeč se za roke, da kaj smešnejšega še ni bilo videti. To se lahko in gotovo izvršuje brez vsakeršne priprave, tako da more tudi najmanjši otrok sam oživiti igračo. Ako hočete sebi in svojim otrokom narediti veselje, prosim, počastite me s svojim obiskom. Ta igrača vzprejeta je bila povsod z največjim odobravanjem.

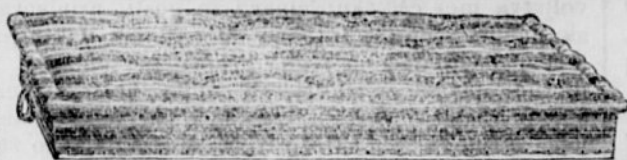
Cena paru 50, 60 kr., boljše vrste iz papir-maché 1 gld. in 1 gld. 20 kr., iz stisnjenega papirja prve vrste 1 gld. 50 kr. in 2 gld., večji komadi 3 gld.

Prodajalo se bode le malo časa v Tonhalle.

Ad. Rissmann,

lastnik mnogih častnih diplom.

(883—5)

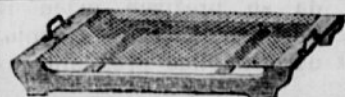

10

goldinarjev

stane pri meni en modroc na peresih (Federmatratze). Ti modroci so solidno iz najboljših tvarin narejeni, imajo po 30 dobro vezanih, močnih peres iz najboljšega bakrenega drata, so s finim afrikom tapcirani in močnim platnenim civilhom preoblečeni ter 10—15 let **nobenih poprav** ne zahtevajo. Pri naročilih z dežele naznani naj se vselej **natančna** mera postelje v **notranji luči**. — Ako se torej dobi za 10 gld. **dober** tapciran modroc na peresih, je pač neumestno kupovati malovredne nadomestke, kateri pravemu namenu, imeti **dobro** posteljo, ne ustrezajo.

ANTON OBREZA, tapcirar v Ljubljani, Šelenburgove ulice 4.
Lastnikom hotelov, vil, kopelij in zavodov popust od cene.

Žičaste žimnice za vsako posteljo navadne velikosti po 8 gld. 90 soldov; z afrikom tapcirane in s civilhom preoblečene po 15 gld. (714—15)

Loterijske srečke 3. avgusta.
V Brnu: 36, 40, 89, 80, 62.

Tužnim srcem javljava žalostno vest, da je naju preljubi soprog, oziroma oče, gospod

Jurij Volčič

c. kr. sodni pristav v pokoji

danes ob 6. uri popoldne, po mučni bolezni, previden se svetstvi za umirajoče, v 67. letu svoje dobe, preselil se na boljši drugi svet.

Pogreb bode v soboto, 6. t. m., popoldne ob 5. uri.

Predrazega pokojnika priporočava v blag spomin in molitev!

V Kamniku, 4. dan avgusta 1892.

Marija Volčič,

soproga.

Dr. Eduard Volčič,

c. kr. okr. sodišča pristav.

sin.

(893)

Posebna naznanila ne izdajajo se.

Zahvala.

Vsem dragim prijateljem in sorodnikom, posebno p. n. rodbini Bučarjevi za žrtvovalno skrb za časa bolezni našega ljubljenelega sina, gospoda

Alberta Deuchta

komptoirista

kakor tudi za mnogobrojno udeležbo pri prevoznju na Ljubljanski kolodvor, slavnemu društvu „Sokol“ in za krasne vence izrekamo tem potem vsem najprisrčnejšo zahvalo.

V Ljubljani, dne 5. avgusta 1892.

(894)

Žalujejo ostali.

VIZITNICE

priporoča

„Narodna Tiskarna“

po nizkej ceni.

Zanesljiv

trgovski pomočnik

izurjen **manufakturst**, vesel prodajalec, vešč obeh deželnih jezikov, **vzprejme se takoj** in se mu zagotavlja prav dobra plača. — Kje? pove upravništvo „Slovenskega Naroda“. (595—1)

Hiša z zemljiščem

v skupnem obsegu 1 orala 40 kvadratnih sežnjev **proda** se pod ugodnimi pogoji v Dobrunjah pri veliki cesti. — Več se izve pri upravništvu „Slov. Naroda“. (888—2)

Proti

kašlju in prehlajenju, zlasti pri otrocih; proti zaslišenju, boleznim v vratu, želede in na mehurji se najbolj priporoča (810—4)

koroški rimski vrelec

— pristna naravna tekočina —

— najfinejša namizna voda. —

Zaloga v Ljubljani pri M. E. Šupan-u.

Trgovski pomočnik

star 19 let, z dobrim spričevalom, izučen v trgovini mešnega blaga in železnine, **bi rad svojo sedanjost službo vsaj do 15. avgusta t. l. premeniti**. — Ponudbe na upravništvo tega lista pod črko V. O. št. 99. (889—2)

Stroj

za rezanje stisnjenih drož

(jako praktičen za destilovanje drož)

priporoča

(841—3)

Nik. Radulović, Gradec.

Cenik zastoj in frankovano.

Izborno proti boleznim železa
Rogaška deželna kisolina
Tempeljska
in
Styrijska slatina.

Vedno sveža, jedrovrta polnitev

v novo zgrajenem polnilnem rovu od neposrednega dotoka iz vrelca.

Dobiva se: Pri slatinarstvu v Rogateu in na Slatini in pri glavnih založnikih v Ljubljani: **Mihaelu Kastnerju** in **Morica Wagnerju vdovi**, kakor tudi v vseh prodajalnicah mineralnih vód, v specerijskih prodajalnicah in droguerijah, ki so na dobrem glasu, ter v lekarnah. (478—5)

Št. 11.245 ex 1892.

(891—2)

V najem se odda

od 16. avgusta 1892 naprej

več prostorov

v eraričnem poslopji štev. 5 na Valvazorjevem trgu v Ljubljani.

Natančnejša pojasnila daje hišni oskrbnik gospod **Mihael Francič** v poslopji c. kr. finančnega ravnateljstva na cesarja Jožefa trgu št. 1.

C. kr. finančno ravnateljstvo v Ljubljani

dné 3. avgusta 1892.

L. Luser-jev obliž za turiste.

Gotovo in hitro uplivačee sredstvo proti kurjim česom, žuljem, razjedam, petah in drugim trdim praskom kože.

Dobiva se v lekarnah.

Veliko priznanih pisem je na na ogled v glavni razpošiljalnici:
L. Schwenk-a lekarna
(524) **Meldling-Dunaj.**
Prsten samo, če imata navod in obliž varstveno znamko in podpis, ki je tu zraven; torej naj se pazi in zavrne vse manj vredne ponaredbe.

Pristnega imajo v Ljubljani: **J. Swoboda**, U. pl. Trnkoczy, G. Piccoli, L. Grečel; v **Radolfce** S. pl. Sladovič, F. Haika; v **Kamniku** J. Močnik; v **Celovcu** A. Egger, W. Thurnwald, J. Birnbacher; v **Brezah** A. Aichinger; v **Trgu** (na Koroškem) C. Menner; v **Beljaku** F. Scholz, Dr. E. Kumpf; v **Gorici** G. B. Pontoni; v **Wolfsbergu** A. Huth; v **Kranju** K. Šavnik; v **Radgoni** C. E. Andrien; v **Idriji** Josip Wardo; v **Radovljici** A. Roblek; v **Celji** J. Kupferschmid.